

fremgaa, at man i intet Tilfælde er kommet paa Spor efter en Forbrydelse, og kun i et Tilfælde er der nægtet Udstedelse og forlangt medikolegalt Ligsyn, fordi vedkommende Kommunelæge Kjer Petersen fik Mistanke om, at der forelaa et Selvmord.

Det af Embedslægen forlangte Ligsyn har saaledes efter Erfaringerne her fra Staden ikke været til positiv Nytte. Derimod har Erfaringen vist, at det ikke alene er en Udgift, der paalægges Befolkningen, men undertiden ogsaa en Ulempe. Det er hændet, at Folk har telefoneret her til Stadslægekantoret og spurgt, hvorledes de skulde forholde sig, da de ikke kunde faa fat paa den paagældende Kommunelæge. I et enkelt Tilfælde foretog Stadslægen selv, lige umiddelbart — saa vidt erindres $\frac{1}{2}$ Time — før Ligbrændingen skulde finde Sted, Ligsynet. De paagældende havde forgæves søgt Kommunelægen i forskellige Distrikter uden at være saa heldige at træffe nogen af dem disponible.

Teoretisk set er det ogsaa utænkeligt, at dette dobbelte Ligsyn skulde kunne spille nogen Rolle — det eneste skulde være i saadanne Tilfælde, hvor den praktiserende Læge var impliceret i Sagen og havde medvirket til at tage den paagældende af Dage. Og selv i saadanne Tilfælde maa det rigtignok antages at blive undtagelsesvis, at Embedslægen ved Ligsyn vil kunne afsløre et saadant Forhold, saa man maa kunne se bort fra en eventuel Betydning i saadanne Tilfælde.

Under Hensyn til, at Besvarelsen gaar ud paa, at det af Kommunelægen foretagne Ligsyn, inden Ligbrænding maa finde Sted, ingen paaviselig praktisk Betydning har haft, under Hensyn til, at dette Ligsyn af Embedslægen ikke blot er en Ulempe for og en Beskatning af Befolkningen, men ogsaa en Foranstaltning, der lægger Hindringer i Vejen for Ligbrændingssagen, henstilles det at fjerne denne Bestemmelse om Ligsyn, foretagne af Embedslæger.

sign. Chrom.

Underbilag 2.

Amtslæge Djørup.

København, den 22. Januar 1923.

Til Justitsministeriet.

Som Svar paa det høje Ministeriums Forespørgsel (Journ. 2. K. 1922 Nr. 1870) angaaende Ligbrændingsligning skal jeg udtale, at disse Ligsyn ikke i min Embedsvirksomhed har givet Anledning til, at man er kommet paa Spor efter Forbrydelse; derimod er det nogle faa Gange hændt, at jeg har nægtet straks at afgive den ønskede Erklæring, idet der efter mit Skøn var Indikation for Afholdelsen af lovmæssigt (medikolegalt) Ligsyn og Politiets Medvirken derfor nødvendig.

Jeg mener i det hele at kunne udtale, at de nugældende Bestemmelser om Embedslægens Medvirken ved Ligbrændingsligning har virket særdeles tilfredsstillende i forebyggende Henseende.

(sign.)

Djørup.